

Yapay Zeka Dawkins'i Nasıl Yalanlıyor?

Kainatın ve hayatın hayranlık uyandıran düzeni karşısında çaresiz kalan evrim teorisyenleri, Darwinizm'in düştüğü çıkmazları aşabilmek için sürekli yeni sığınaklar ararlar. Dün kör tesadüflerin ve cansız maddelerin kendi kendilerini organize ettiği masallarına sığınanların, bugün yapay zekaya, bilgisayar simülasyonlarına ve genetik algoritmalara can simidi gibi sarılması, bunun güncel bir örneğidir!

Neo-Darwinist koronun yapay zekayı evrim teorisine delil göstermeye çalışan iddiası şöyle özetlenebilir:

"Bakın, bilgisayarlar ve yapay zeka modelleri de tıpkı doğadaki birikimli seçim gibi, deneme-yanılma adımlarıyla harika sonuçlar üretiyor. Demek ki kör tabiat da, rastlantısal süreçlerle ve kendi kendine işleyen mekanizmalarla canlılığı adım adım inşa edebilir!"

Evrincilerin bu iddiayı ortaya atarken düştükleri tutarsızlığı ve mantık çöküşünü görmek için gelin, Richard Dawkins'in hem geçmişte yazdığı meşhur bilgisayar programına hem de bugünkü yapay zeka çelişkisine yakından bakalım.

Dawkins'in Dijital Hokkabazlığı

Evrim teorisinin en ateşli savunucularından olan Richard Dawkins, geçtiğimiz günlerde Claude (kendi deyimiyle "Claudia") adlı gelişmiş yapay zeka modeliyle yaptığı "samimi" sohbetlerin ardından dikkat çekici bir çıkış yaptı. Claude'un ekranda beliren kusursuz, anlamlı ve mantıklı cevapları karşısında adeta büyülenerek bu dijital kod yığınının "neredeyse bir bilince ulaştığını" ilan etti. Onun bu trajikomik heyecanını şaşkınlıkla izleyen kimi bilim insanları ise, haklı olarak bu duruma "Claude Sanrısı" (The Claude Delusion) adını verdiler.

Peki, ömrünü evrendeki her türlü üstün akıllı, bilinci ve yaratılış gerçeğini inkar etmeye adanmış olan bir adam, nasıl olmuş da insan eliyle yazılmış bir bilgisayar programı karşısında böylesi duygulara kapılmıştı?

Aslında Dawkins'in yapay zeka üzerinden kurgulamaya çalıştığı bu dijital göz boyama yeni bir taktik değildi. Onlarca yıl önce yazdığı "Kör Saatçi" kitabında da, evrimi haklı çıkarmak için yine bilgisayar kodlarının arkasına saklanmış ve kendi eliyle kurduğu bir dijital illüzyonu "kör tesadüflerin zaferi" olarak pazarlamaya çalışmıştı.

Dawkins, bahsi geçen kitabında "birikimli seçim ile evrimleşmeyi" hararetli bir şekilde savunur: "Eğer evrimsel ilerleme tek adımlı seçilime dayanmak zorunda kalsaydı, asla gerçekleşmezdi... Ancak birikimli seçim farklıdır. O, kör tesadüflerin imkansız kıldığı karmaşıklığı adım adım inşa eden ve biyolojik evrimin tüm sırrını barındıran anahtardır."

Bu teorik fanteziyi güya somutlaştırmak isteyen Dawkins, Shakespeare'in Hamlet oyunundan

alınan "METHINKS IT IS LIKE A WEASEL" (Bana bir gelincik gibi geliyor) cümlesini, bilgisayara rastgele harfler dizdirerek ürettirmeyi amaçlayan bir program yazar. Bilgisayar ekranına, tamamen rastgele 28 karakterlik bir kombinasyon dizdirir. Yüksek bir işlemci hızıyla, saniyeler içinde binlerce deneme yapan bilgisayar kısa bir süre sonra o anlamlı cümleyi hatasız bir şekilde ekrana getirir. Evrimciler bu şovu görünce, "Bakın, rastgele mutasyonlar birikerek kısa sürede anlamlı bir bilgi üretti!" diye sevinç çılgınlıkları atar!

Oysa karşımızda bilimsel bir delil değil, evrimcilerin kendi kendilerini avuttukları bir göz boyama, en hafif tabirle büyük bir aldatmaca vardır. Bu simülasyonun en büyük hilesiyse, hedefin baştan sona programın içine gizlenmiş olmasıdır!

- Bilgisayar, ulaşılması gereken doğru cümlelerin ne olduğunu en başından beri bilmektedir.
- Ekranda rastgele beliren harflerden doğru hedefe yaklaşanlar kilitlenir, yanlış olanlar ise ayıklanır.
- Yani ortada "kör ve amaçsız" bir süreç değil, sonucu baştan belli olan bilinçli bir yönlendirme vardır.

Oysa evrim teorisi bilinci ve şuuru reddeder. Darwinizme göre doğanın önünde ne Hamlet cümlesi gibi yazılmış bir hedef ne de doğru harfleri ayıklayıp kilitleyecek bilinçli bir mekanizma bulunur. Kör ve şuursuz tabiatın önünde gelecekte üretilmesi hedeflenen bir insan gözü ya da kalp mimarisi şablonu yoktur! Evrim teorisine göre doğada, "Aaa bu harf (yani bu gen) canlıya lazım, bunu kilitleyeyim de sadece yanlış yerleri bozayım" diyecek bilince, akla ve mühendislik bilgisine sahip bir mekanizma olmamalıdır!

Yazılımsız Kod, Mühendissiz Yapay Zeka Olur mu?

Bugün bir bilgisayar programının, cep telefonunuzdaki basit bir uygulamanın veya dünyayı sallayan yapay zekanın kendi kendine, tesadüfen var olduğunu iddia edecek sağduyulu ve mantıklı tek bir insan bulabilir misiniz? Elbette hayır! Ekrandaki tek bir satır kod bile arkasındaki bir yazılımcıyı, bir bilgisayar mühendisini apaçık haykırır.

İşte Richard Dawkins ve evrim teorisyenlerinin büyük çelişkisi tam bu noktada patlak vermektedir. İş yapay zeka modellerine gelince, onun ekrana döktüğü kelimelerin arkasında muazzam bir insan zekası ve mühendislik olduğunu kabul edenler; iş o yapay zekayı tasarlayan insan beynine, gözüne ve hücrelerine gelince birdenbire kör tesadüflerin masallarına sığınmaktadırlar!

İnsan eliyle yazılmış yapay zeka kodu bir yazılımcıyı işaret ediyorsa; yapay zekanın tüm yazılımlarından katbekat üstün olan DNA'daki o akıllara durgunluk veren biyolojik kod elbette her şeyi bilen Yaratıcısını işaret eder. Yapay zeka devrimi evrime delil olmak bir yana; kodun, bilginin ve tasarımın ancak ve ancak üstün bir Aklın eseri olabileceğini bir kez daha altın harflerle tescillemiştir.

Birikimli Seçilim Yanılgısı

Geldiğimiz noktada, birikimli seçilim iddiasının temel bilimsel ve mantıksal gerçeklerle neden taban tabana zıt olduğunu da ele almak yerinde olacaktır.

1. İndirgenemez Komplekslik (Irreducible Complexity)

Evrimciler, girift detaylara sahip kompleks bir organın milyonlarca yıl içinde aşama aşama, her aşamada daha avantajlı hale gelerek geliştiğini söyler. Bu iddianın önündeki en büyük bilimsel engel, canlı organlarındaki indirgenemez komplekslik özelliğidir. Canlılardaki sistemlerin çalışabilmesi için tüm parçalarının aynı anda ve eksiksiz olarak bir arada bulunması şarttır. Örneğin, 40 farklı parçadan oluşan bir bakteriyel kamçının (flagellum) çalışabilmesi için 40 parçanın da aynı anda hazır olması gerekir. Tek bir parça eksik olsa, kamçı çalışmaz. Yine evrim teorisine göre, çalışmayan bir organ veya sistem ise canlıya hiçbir avantaj sağlamaz, tam aksine yük olur. Bu durumda doğal seçim, işe yaramayan bu yarım yamalak organı "seçip biriktirmez", aksine eler. Dolayısıyla, aşama aşama (birikimli olarak) evrimleşme iddiası hem biyolojik olarak hem de evrim teorisinin temel iddialarına göre imkansızdır.

2. Doğal Seçilim Bilinçsiz ve Kör Bir Mekanizmadır

İşe yaramayan parçaların milyonlarca yıl boyunca diğer parçaların gelişmesini beklediği masal biyolojik gerçeklerden tamamen uzaktır. Hayali birikimli seçim senaryosunun gerçekleşebilmesi için, doğada geleceği öngören, plan yapan ve hedef belirleyen bir irade olması gerekir. Oysa doğal seçim şüursuz ve kör doğa olaylarından ibarettir. Doğal seçilimin "Ben şu organı 10 milyon yıl sonra mükemmel bir göze dönüştüreceğim, şimdilik işe yaramayan şu uzvu saklayayım, üzerine de yenilerini ekleyeyim" şeklinde bir bilinci, akli veya hedefi yoktur.

Bu yüzdendir ki, Allah'ın yaratışını reddeden Richard Dawkins gibi evrimciler, doğal seçilime adeta ilahlık atfederek ona akıl ve plan yapma yeteneği yükler. Bu, bilimsellikten uzak, tamamen dogmatik bir yaklaşımdır. Şüursuz mekanizmaların işe yaramayan parçaları gelecekteki bir organ veya uzuv için "biriktirmesi" imkansızdır.

3. Mutasyonların Yıkıcı Etkisi

Birikimli seçilimin ham maddesi mutasyonlardır. Evrimciler, mutasyonların zamanla yararlı genetik bilgiler ekleyerek o canlıyı geliştirdiğini iddia ederler. Ancak mutasyonlar bir canlının genomuna yepyeni bir bilgi eklemeyiz. Örneğin difüzyon yoluyla atıklarını kendinden uzaklaştıran bir bakterinin DNA'sına memeli böbreğine ait kompleks nefron mimarisine ait planları ve moleküler süzme mekanizmalarını yüz milyonlarca yıl beklesek de eklemeyiz. Mutasyonlar yalnızca mevcut DNA üzerindeki rastgele değişikliklerdir. Ultraviyole, radyasyon ve kanserojen olarak bilinen kimyasallar hücrelerin DNA'sında bozulmalara sebep olur. Böylece mevcut bilgiyi bozar, tahrip eder ve eksiltir.

Hücre bölünmesi sırasında meydana gelen yine istenmeyen değişiklikler de yine mutasyon olarak adlandırılmaktadır. Bunlar da ya DNA replikasyon hataları ya da DNA onarım mekanizmalarındaki kusurlar olarak karşımıza çıkar. Nadiren de mevcut nükleotid zincirinin kopyalanma sırasında fazladan kopyalanarak tekrarlandığı görülür, ancak burada da yeni bir

bilginin oluşmadığı ortadadır. Örneğin trizomi 13 olarak bilinen, 13 numaralı kromozomun hücrelerde iki yerine üç kopya (fazladan bir kromozom) olarak bulunmasıyla ortaya çıkan ağır bir genetik bozukluktur. Ağır organ yetmezlikleri nedeniyle doğan bebeklerin büyük kısmı maalesef ilk aylarda kaybedilmekte, çok küçük bir kısmı ise ilk yaşını aşabilmektedir. Her halükarda mutasyon mekanizmalarıyla bir organizmanın genomuna yepyeni bir bilginin kod olarak eklenmesi durumu söz konusu değildir. Çünkü genetik koda rastgele yapılan müdahaleler, tıpkı mükemmel yazılmış bir bilgisayar programının kod satırlarına rastgele harfler ekleyip çıkarmaya benzer. Herkesin çok iyi bildiği gibi böyle bir müdahale o programı geliştirmez, çökertir.

Bilim tarihi ve laboratuvar gözlemleri göstermiştir ki, mutasyonların %99'u zararlı (kanser, sakatlıklar, ölüm), geri kalan %1'i ise etkisizdir. Evrimcilerin iddia ettiği gibi canlıya yeni bir organ, yeni bir biyolojik sistem veya sıfırdan anlamlı bir genetik bilgi kazandıran tek bir "yapıcı mutasyon" bile gözlemlenmemiştir. Mutasyonlar birikerek yeni bir canlı türü oluşturamaz; sadece o soyun devam etmemesine yol açar.

4. Bilgi Teorisi (Information Theory) Açısından İmkansızlık

Bir canlının başka bir canlıya dönüşmesi (örneğin bir sürüngenin kuşa dönüşmesi), genetik yapısına devasa miktarda yeni ve anlamlı bilgi eklenmesini gerektirir. Bilgi ise, kendiliğinden ortaya çıkmaz. Doğada kendi kendine işleyen, plan yapan, geleceği gören ve bilgi üreten bir mekanizma yoktur. Rastgele mutasyonlar ve doğal seçilim, DNA'daki akıllara durgunluk verici kütüphaneye tek bir anlamlı cümle, tek bir yeni bilgi bile ekleyemez. Bilgi, ancak üstün bir aklın, bilincin ve kudretin ürünü olabilir.

Sonuç: Yaratılış Gerçeği

Dawkins'in körü körüne sarıldığı Gelincik algoritması, yapay zeka ve bilgisayar simülasyonları Neo-Darwinizm'i kökünden yalanlamaktadır. İçinde bulunduğumuz dijital çağ bir kez daha kesin olarak ilan etmiştir ki: doğadaki bilgi, düzen, uyum, optimizasyon ve kompleks her türlü tasarım ancak ve ancak üstün bir aklın, şuurlu bir yaratışın ve tabi ki üstün bir gücün eseri olabilir.

Kör tesadüflerin ve cansız atomların hiçbir şey üretemeyeceğini, kainattaki her bir detayın arkasında muazzam bir aklın olduğunu görmek için sadece önyargısız bakmak yeterlidir. Hakikat apaçık ortadadır; evrenin ve hayatın her detayında kusursuz bir yaratılış gerçeği parıldamaktadır.

Canlılardaki her bir organ, her bir hücre ve hatta her bir protein molekülü, benzersiz bir tasarım, kusursuz bir plan ve komplekslik sergiler. Bu durum, canlılığın aşama aşama, tesadüflerle ve birikimlerle değil; tam haliyle ortaya çıkmış olması gerektiğini, yani Yüce Allah'ın "Ol" emriyle bir anda, kusursuz ve eksiksiz olarak yaratıldığını gösterir.

Canlılık, kör tesadüflerin veya şüursuz doğa olaylarının değil, sonsuz akıl, ilim, kudret ve sanat sahibi olan Yüce Allah'ın apaçık bir yaratış delilidir.

Kaynaklar:

- Dawkins, R. (1986). The Blind Watchmaker: Why the Evidence of Evolution Reveals a Universe Without Design. W. W. Norton & Company. Chapter 3: "Accumulating Small Change."
- Dawkins, R. (2026, May). When Dawkins met Claude: Could this AI be conscious? UnHerd. <https://unherd.com/2026/05/is-ai-the-next-phase-of-evolution/>
- Montañez, G. D. (2026, July 15). Why Dawkins's Argument for AI Is an Argument for God. Science and Culture Today. <https://scienceandculture.com/2026/07/why-dawkinss-argument-for-ai-is-an-argument-for-god/>
- Prassas, N. (2026, June 24). Artificial Intelligence: A Slam dunk for Materialism? Stultiloquy (Substack). <https://philofecon.substack.com/p/artificial-intelligence-a-slam-dunk>
- Knuth, D. E. (2001). Things a Computer Scientist Rarely Talks About. CSLI Publications.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/yapay-zeka-dawkins-i-nasil-yanliyor>